

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 34 szám

2025. május 12

Győztünk? Győztünk!

Az elmúlt héten három olyan nap is volt, melyek ünnepelésre adhattak okot, kinek ezért, kinek azért. Az első május hetedike, szerda, a második világháborút lezáró, a nácik feltétel nélküli megadását jelentő, de hiányos szöveg aláírásának évfordulója – a Szovjetuniót ki akarták hagyni belőle. Majd következett nyolcadika, amikor éjfél után pár perccel már mind a nyugati szövetségesek, mind a németek és a szovjetek aláírták a fegyverletételről szóló írást. Igen ám, de akkor Moszkvában már kilencedike volt, így e nap lett a győzelem napja – de inkább ne vesszünk el a részletekben, a lényeg, van-e mit ünnepelni, és ha igen, akkor mit és kiknek?

Volt még egy békésebb ünnepelni való is május nyolcadikán, mert a sikeres választás eredményeképp ismét van pápájuk a katolikusoknak: Robert Francis Prevost személyében, XIV. Leó néven, az első amerikai egyházfő, aki a híradások szerint elődje, Ferenc pápa híve. Szintén kinek-kinek mást jelent ez a nap, de biztosan sokan ünnepeltek, és voltak, akik nem. Ami biztosnak látszik, hogy Ferenchez hasonlóan nem marad majd csendben a világban zajló események kapcsán. És neki sincs, nem is igen lesz hadosztálya, amint azt egy második világháborús békeszerződő jelezte is annak idején, amikor rákérdeztek, mit szól majd ehhez, (vagy ahhoz) a pápa?

Ünnepelni való lehetett, hogy győztek a szövetségesek, de fontos megjegyezni, hogy bizony nem a második, és nem is csak az első háborúra lehet emlékezni. Mert már az első világháború is a sokadik volt Európa történelmében, igaz, a régebbiek nem nagyon terjedtek túl a kontinens határain. Mondhatnánk úgy is, hogy Európa történelme nemzetállamok története, amelyek folyton egymás rovására akarták érvényesíteni nemzeti érdekeiket. Talán sokaknak ismerős a felvetés.

Mindenesetre a múlt század közepére egyre többen ismerték fel, hogy sehová nem vezet az állandó háborúskodás, mert előbb-utóbb folytatódni fog a legutóbbi. Végül a második nagy háború után a két nagy és örök rivális, (Nyugat)Németország és Franciaország elfogadni látszott Jean Monnet, francia politikus furfangos ötletét, amit Robert Schuman francia külügyminiszter 1950. május 9-én hozott nyilvánosságra. Talán azért ő, mert Monnet azt tartotta: „Vannak, akik 'valakik' akarnak lenni, és vannak, akik tenni szeretnének valamit.”

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

Ez a Monnet, vagyis a furfangja abból indult ki, hogy az ő korában a haderő nagysága valójában acélban, és a kohászathoz szükséges szénben volt mérhető. Ha rálátásuk van a riválisoknak egymás szén- és acéltermelésére, akkor azt is időben látják, ha a másik túl sok fegyvert gyárt. És a két ősellenség, Franciaország és Németország nyugati fele asztalhoz ültek, és 1951-ben létrehozták az Európai Szén- és Acélközösséget (Montánunió).

Részesei lettek még a közösségnek a Benelux-államok és Olaszország is. Mert ők is úgy gondolták, ha vannak kapcsolódási pontok, akkor béke lesz, sőt, talán békesség is – ahogyan anyanyelvünk pontosítja azt a kifejezést, amire olyannyira vágyunk a magán- és a közéletben egyaránt.

A folytatást ismerjük, a Montánunióból Európai Gazdasági Közösség (EGK), majd Európai Közösség (EK), végül az Európai Unió (EU) nőtt ki. Természetesen azt is tudjuk, hogy az Unió úgy rossz, ahogy van, de ha már rossz, akkor meg kell javítani! Azért, hogy május kilencedikén, az Európa-napon ne azt kelljen ünnepelni, melyik ország mennyi embert tudott megölni a múltban, hanem a Schuman-tervet, Monnet furfangját.

Egyszerűen azért, mert az Unió, és elődei történetében a tagországok között nem csak háború nem volt, de mindeztidőig még háborús fenyegetettségről sem tudni. Tehát elérték céljukat az első szerződők, hiszen ameddig béke van, addig biztos, hogy mindannyian győztünk! Mert az olyan, mint az egészség: amíg van, minden van, vagy minden lehetséges, ám ha elvesztjük, akkor már semmi nincs, sőt, még ami volt, az is az enyészetté válik.

Lehet, hogy a vasutasoknak is győzniük kéne?

Dolhai József

Kisvárdán is ott voltunk – néhányan mentek, mások maradtak.

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 06. szám

2016. július 11.

Kézfogások és találkozások a hatvanhatodikon

A hatvanhatodik Vasutasnap idén Kisvárdán kezdődött, délelőtt tíz órakor. A vasútállomáson rövid ünnepségen hallhattak az érdeklődők az állomás múltjáról, de főleg a jövőjéről, hiszen átépül, és korszerűsödik mind az utazóközönség, mind pedig a vasutasok számára. Az első ütemben parkoló épül a kapcsolódó úttal, a második lépésben aluljárók, peronok épülnek, és a vágányhálózat is megújul, végül pedig a régi felvételi épület szépül meg – mindezt Dávid Ilonától, a MÁV Zrt. elnök-vezérigazgatójától hallottuk, aki Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszterrel adott át emlék pakettet Balogh Lászlónak, Kisvárdai állomásfőnökének.

Ezek után a Várfürdő szomszédságában folytatódott a nap, és a megnyitón hallhattak elismerő és dicsérő szavakat a vasutasok. Rendhagyóan a felszólaló vezetők nem a színpadról beszéltek a hallgatóság-hoz, hanem a vendégek közelébe mentek. Dávid Ilona és Seszták Miklós mellett Mosóczi László, közlekedéspolitikáért felelős helyettes államtitkár, Kovács Imre, az RCH elnök-vezérigazgatója, Csépe András, a MÁV-START Zrt. Záhonyból indult vezérigazgatója és Leleszi Tibor, a város polgármestere szóltak a vendégekhez. Az ünnepelők között voltak Nagy Krisztián, debreceni területi igazgató, Gubik László, a Záhony-Port Zrt. vezérigazgatója, és a vasútvállalatok helyi vezetői.

A továbbiakban zenekarok, kedélyes előadók szórakoztatták a közönséget. Miközben kötetlen, szíves, gyakran baráti találkozókát láthattunk, kollégák és vezetők között egyaránt, hol a többnyire kellemes napfényben, hol pedig a vasútvállalatok sátraiban. A háttérben zajlottak a focimeccsek, és főttek a finom ételek, majd azok zsűrizése, hiszen főzőverseny is volt a rendezvényen.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

RUGALMAS

- Képzeld, többheti könyörgés és udvarlás után tegnap Kriszti igent mondott.
- Gratulálok! Mikor lesz az esküvő?
- Minek ahhoz esküvő?...

UDVARIAS

A modern gondolkodású fiatalember kérdezi a leendő apósától:

- Nem lenne kifogása az ellen, ha átmenetileg feleségül venném a lányát...?

KATONÁS

Asszonyom, ki a gyerek édesapja?

- Azt nem mondhatom meg.
- De az anyakönyv vezetéséhez ez feltétlenül fontos.
- Sajnálom. Csak annyit árulhatok el róla, hogy ő az ország legünnepeltebb férfiúja.
- Csak... csak nem az elnök úr?
- Nagyobb!
- Az, ki lehet?
- Az Ismeretlen Katona!...